

τὸ ἐσπαρμένον πανταχοῦ
κάλλος ἀθροίζων πρὸ αὐτοῦ.

Πλὴν τῆς μητρὸς ὁ θαυμασμός εὐρίσκει' ἐπὶ τοῦ παιδὸς
ὅλος συγκεντρωμένος.

2. Τρέχει θαλάσσας καὶ ξηρὰς καὶ βλέπει ξένους τόπους
ὕπερινχα ἐμπόδια καὶ ἀψηφᾷ τοὺς κόπους
ὁ δόξης ὀρεγόμενος
καὶ δι' αὐτῆς τρεφόμενος.

Πλὴν τῆς μητρὸς ὁ δοξασμός εὐρίσκει' ἐπὶ τοῦ παιδὸς
ὅλος συγκεντρωμένος.

3. Ἀρνεῖται ὁ φιλάργυρος καὶ φίλους καὶ οἰκείους·
βρογχίζει ὁ φιλήδονος πολυταλάντους βίους
ὁ μὲν πεινᾷ πρὸς πλουτισμόν,
ὁ δὲ ποθεῖ τὸν κορυσμόν.

Πλὴν τῆς μητρὸς ὁ θησαυρὸς εὐρίσκει' ἐπὶ τοῦ παιδὸς
ὅλος συγκεντρωμένος.

4. Κάλλος καὶ δόξα, καὶ χρυσὸς, εἰδωλα τῶν ἀνθρώπων
προώρως ῥίπτοντα πολλοὺς εἰς τῶν νεκρῶν τὸν τόπον,
τὸν θρόνον σας ἐστήσατε
καὶ χάριν ἐπεχόσατε.

μόνον στὸ τέκνον τὸ μικρόν, τοῦ ἡτῶχει ἡ μήτηρ θησαυρὸν
ὅλως συγκεντρωμένον.

5. Τὰ παιδικὰ φελλίσματα, αἱ τρυφερὰ θωπεῖται,
τὰ χαρωπὰ τοῦ βλέφαρα εἰν' ἡδονὰ γλυκεῖται·
μ' αὐτὰς ἡ μήτηρ, τρέφεται
καὶ ἀπὸ καρδίας τέρπεται.

γιατὶ τὸ τέκνον τὸ μικρόν, εὐρίσκει' ἡ μήτηρ θησαυρὸν
πολὺ συγκεντρωμένον.

Λ.

ΠΕΡΙ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ.

Ἐκ τῆς Περιηγήσεως τοῦ Ἑλλήνος Προξένου
κ. Δ. Μητσάκη τὸ 1879.

(Συνέχεια. ἰδὲ προηγ. ἀριθ.)

Ἐν βόειον δέρμα, ἡλειμμένον διὰ νωποῦ βουτύρου, ἀποτελεῖ τὴν στρωμνὴν τοῦ Αἰθίοπος. Ὁ κατώτερος χαιρετίζει τὸν ἀνώτερον ἐδαφιαίως καὶ δουλικῶς· ἐὰν δώσῃ αὐτῷ τὴν ἄδειαν νὰ καθίσῃ, λαμβάνει μέρος εἰς τὴν συνομιλίαν ὡς ἴσος πρὸς ἴσον. Σέβεται τὰ στρατιωτικὰ ὀνόματα. Ἄλλοτε ἡ διοίκησις τῶν ἐπαρχιῶν ἦτο κληρονομικὴ καὶ τιμαριωτικὴ, σήμερον ὅμως εὐτυχῶς ὁ βασιλεὺς Ἰωάννης κατήγγησε ταῦτα βαθμηδόν. Αἱ σόζυγοι καὶ αἱ ἐταῖραι ἀκολουθοῦσι τοὺς ἀνδρας καὶ φίλους τῶν εἰς τὰς ὁδοπορίας καὶ μάχας, ὅπως τοῖς παρασκευάζωσι τὴν τροφήν καὶ περιποιῶνται αὐτοὺς ἐὰν πληγωθῶσιν, καὶ τοὺς ἐνταφιάζωσιν, ἐὰν φονευθῶσιν. Εἰς τὰς διηγήσεις τῶν εἶναι μυθώδεις· καὶ ὁ τελευταῖος στρατιώτης θέλει νὰ ἐπιδεικνύηται πρὸς τοὺς ξένους ὡς σπουδαῖον πρόσωπον καὶ ἔρχεται εἰς ἐπίσκεψίν σου,

διότι τυγχάνει ὢν ὑπηρέτης (στρατιώτης) τοῦ βασιλέως, τοῦ Ῥάς, ἢ τοῦ διοικητοῦ. Ἐχουσί τι δημοκρατικὸν εἰς τὰς σχέσεις τῶν καὶ ἐνταῦθα ἀριστοκρατικόν. Ὁ οἰκοδεσπότης, ὡς αἰς τῇ παρατίθεται τὸ γεῦμα, δίδει τὸ πρῶτον τεμάχιον εἰς τὸν ὑπηρετοῦντα εἰς τὴν τράπεζαν ὑπηρέτην καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν θέτει εἰς τὸ στόμα τῶν παρακαθημένων διὰ τῶν δακτύλων φαγητὸν, τοῦτο δὲ θεωρεῖται ἡ μεγίστη τῶν περιποιήσεων. Μετὰ τὸ γεῦμα ὁ οἰκοδεσπότης προσφέρει πρῶτον εἰς τὰ πτωχὰ ὄρφανὰ τέκνα πρῆν ὑπηρετῶν ἢ στρατιωτῶν του, εἴτα εἰς τοὺς μικροὺς ὑπηρέτας καὶ κατόπιν εἰς τοὺς μεγάλους ὀλίγον ἄρτον μετ' ἄρτύματος. Τοῦτο δὲ εὐφραίνει μὲν τοὺς μεγάλους, χορταίνει δὲ τοὺς μικροὺς, ἂν καὶ οἱ πρῶτοι ἐκ λαίμαργίας τοῦ δὲν ἀφίνουσιν εἰς τοὺς δευτέρους.

Τὰ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνονται καὶ κατὰ τὴν πόσιν τοῦ ἀγαπητοῦ τῶν ποτοῦ τέτσι καὶ ζύθου. Χώνει πρῶτον ὀλίγον ἐκ τοῦ ποτοῦ εἰς τὰς συνηνωμένας χεῖρας τοῦ ὑπηρετοῦ, ὅστις ἀμέσως τὸ πίνει, ὅπως δείξῃ ὅτι δὲν εἶναι δηλητηριασμένος. Ὅσakis προσφέρει ποτὸν πρέπει ἡ φιάλη ἢ τὸ ποτήριον νὰ ᾖναι πλήρες μέχρι στεφάνης καὶ ἐκχειλίζον, διότι ἄλλως θεωρεῖται περιφρόνησις. Τὰ ἔθιμα ταῦτα ἐπικρατοῦσι καὶ εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις. Εἶδον τὴν ὥραίαν καὶ περιποιητικωτάτην πριγκίπισσαν Ἀμελέσαν, σόζυγον τοῦ Ῥάς Ἀλοῦλα, εἰς τρία γεύματα, εἰς ἃ εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ με καλέσῃ, νὰ φροντίσῃ μετὰ τὸ φαγητὸν διὰ 40 καὶ πλέον ὑπηρετάς καὶ ὑπηρετίδας ἐκεῖ παρισταμένους. Ἐν Αἰθιοπίᾳ εἶναι ὥραϊον καὶ γραφικὸν θέαμα νὰ βλέπῃ τις πλῆθος παρθένων, νὰ φέρωσιν — ἐπὶ τῶν δύο ὠμοπλατῶν τὴν λάγνην καὶ νὰ μεταβαίνωσιν εὐθύμως πρὸς τοὺς ῥύακας καὶ τὰ φρέατα πρὸς ἄρδευσιν — τοὺς γέροντας μεγαλοπρεπῶς περιβεβλημένους τὴν ἐρυθρόλευκον χλαμύδα τῶν καὶ συζητούντας τὰς ὑποθέσεις τοῦ τόπου τῶν ἢ εἰσερχομένων εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἡγεμόνος μετὰ μεγάλης ὑπηρετῶν ἀκολουθίας, — τοὺς στρατιώτας μεταβαίνοντας εἰς τὸ στρατόπεδον, — τοὺς ἀρχηγούς τῶν ἱππεύοντας ἡμίονον μετὰ κροσσωτοῦ ἐπιπείου καὶ ἔχοντας τὴν κεφαλὴν ἀσκαπῇ, τὴν κόμην εἰς κομποὺς πλοκάμους ἐκτυλισσόμενῃ, ἐπωμίδα ἐκ δερμάτος λέοντος, ἢ λεοπαρδάλεως, ἢ ἄρκτου, ἢ κάστορος, ἢ ἰππὸ ἡκού, ὠλισμένους διὰ μακρᾶς λόγχης, κυρτοῦ ἔφους, ἀργυρᾶς ἀσπίδος, καὶ περιβεβλημένους τὴν ἐρυθρόλευκον χλαμύδα ὑπερφάνως εἰς τὸν ἀέρα κομινόμενῃ. Τοιαύτην γραφικότητα θὰ εἶχον βαβαίως οἱ στρατοὶ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ αἱ Μακεδονικαὶ φάλαγγες τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου!

(Ἀκολουθεῖ).